

כשהגיע הגאון רבי שמואל שטראשון זצ"ל (בעל הגהות הרש"ש על הש"ס), אל המקום, והיושבים הגידו לו על מה נסוב המשא ומתן, פתח הרש"ש ואמר:

במדרש (שה"ש רבה פ"ו, יז) איתא "אל גינת אגוז ירדתי וגו' – נמשלו ישראל לאגוז, מה אגוז זה, אתה נוטל אחד מהכרי וכולן מדרדרין ומתגלגלין זה אחר זה, כך הם ישראל, לקח אחד מהם, כולן מרגישין וכו'".

הרש"ש

אף הנידון דידן דומה לגל של

אגוזים. משל לאדם ששטח בחצרו

אלף אגוזים, מעליהם שטח תשע

מאות אגוזים, מעליהם – שמונה מאות, וכן הלאה, עד שהגיע לשורה עליונה. משסיים להעמיד את גל האגוזים, הזמין את בני העיר לחזות בגל היפה שהעמיד בחצירו.

היה שם אדם אחד, אשר לחש באזני בעל האגוזים:

"עצתי, שתוציא מן הגל אגוז פלוני, אשר נראה שאין תוכו כבדו!"

נענה בעל האגוזים ואמר:

"איה חכמתך? הלא בהוציאי את האגוז הלזה, יפלו כל האגוזים שבגל!"

כך – סיים הרש"ש ואמר – לענינינו. ודאי שישנם מנהגים שאין מקורם בתלמוד, אלא שנשתלבו ברבות העתים עם עיקרי הלכות שבדת, אך בהיותם "בתוך הגל", מהוים הם שמירה לכל הגל, לבל יפול וידרדר...

